

MEMORIAŁ
Generał Marii Wittek

AK

WOJTUSZKIEWICZ Bogusława

II v. Kraśmiewske

Warszawa

2d. Jwamowske

ps. "Aurelie", "Rele"

1934 -

3706/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — WOJTUSZKI EWICZ
Bożysława
3706 | WSK

I/1. Relacja ✓ k. G, s. 1-6

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 1, s. 1

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —
.....
.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie brak

I₁ Relacja

- Biogram Bogustawy Wojtuszkiewicz oprac. przez M. Sulejka i W. Miśtala, 2004, nps, kopia, k. 2, s. 1-2
- Biogram Bogustawy Wojtuszkiewicz oprac. przez M. Sulejka, 2007, nps, kopia, k. 2, s. 3-4
- Biogram Bogustawy Wojtuszkiewicz oprac. przez E. Zawacką i D. Kwamp, Toruń 2007, nps, kopia, k. 2, s. 5-6

Bogusława WOJTUSZKIEWICZ 2v. Kraśniewska z d. Iwanowska

- M.S. 2514/04

Urodziła się 5 września 1914 r. w Warszawie jako córka Edmunda i Stefanii z

Przed wojną z uwagi na trudne warunki rodzinne przerwała naukę i podjęła pracę. W 1935 r. wyszła za mąż za inżyniera Jacentego Bohdana Wojtuszkiewicza, który pracował w Okręgowej Dyrekcji PKP. Jako podporucznik rezerwy – oficer techniczny lotnictwa zmobilizowany w sierpniu 1939 r. do Bazy Lotniczej nr 1 dostał się do niewoli sowieckiej i został zmordowany w Katyniu.

Od 1940 r. pod ps. Aurelia, Rela należała do ZWZ. Początkowo była kolporterką, a w latach 1941-1944 pełniła funkcję łączniczki szefa komórki lotniczej Obszaru Warszawskiego AK, którym był pplk Antoni Klimas, ps. Perć, a od 1943 r. mjr Michał Tajchman, ps. Mikita. Przewoziła dokumenty, m. in. materiały dotyczące aktualnej obsady lotnisk niemieckich i stanowisk artylerii pplot., oraz broń, amunicję i sprzęt wojskowy wydobywane ze skrytek, zakupione lub zdobyte. W jej mieszkaniu mieścił się podręczny magazyn broni. Służyło ono także jako punkt spotkań. Opiekowała się skoczkami spadochronowymi i ludźmi poszukiwanymi przez gestapo.

Została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych, a następnie Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari oraz mianowana na stopień podporucznika. Odznaczenia te oraz nominacja zostały pozytywnie zweryfikowane po wojnie przez Komisję Likwidacyjną b. Armii Krajowej Obszar Centralny.

W Powstaniu Warszawskim brała udział jako sanitariuszka Powstańczego Szpitala Ujazdowskiego przy ul. Chełmskiej 19/21. W czasie bombardowania została ranna i przysypana gruzem. W dniu 16 września 1944 r., po zdobyciu szpitala przez Niemców trafiła do niewoli. Udało jej się uciec z transportu do Niemiec.

Wróciła do pracy konspiracyjnej w Wydziale Lotnictwa KG AK. Ujawniła się we wrześniu 1945 r. przed Komisją Likwidacyjną b. Armii Krajowej Obszar Centralny. Po wojnie mieszkała w Warszawie i pracowała jako urzędniczka w „Społem”, a następnie u „Hartwiga”.

W 1949 r. została aresztowana. Wyszła z więzienia po trzech latach z bardzo zniszczonym zdrowiem. Przez kilka lat pracowała zawodowo, a w 1956 r. została uznana za inwalidkę II grupy. Wielokrotnie przebywała w szpitalach i sanatoriach.

W 1955 r. ponownie wyszła za mąż za Edmunda Kraśniewskiego, oficera zawodowego LWP. Jej drugi mąż, ur. w 1921 r. w Łukowie, podczas wojny sprzedawca w Siedlaczach, a okresowo także gajowy w Białce k. Radzyna Podlaskiego, w 1945 r. wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej, gdzie przekwalifikował się na oficera polityczno-wychowawczego. Do 1953 r. pracował jako wykładowca polityczno-wychowawczy, a następnie w redakcji „Żołnierza Polskiego”. Zwolniony z wojska w 1954 r. ponownie został powołany do służby czynnej w 1960 r. Ok. 1952 r. rozszedł się ze swoją pierwszą żoną Janiną Alicją z d. Kania.

Była członkinią ZBoWiD. W wyniku starań ZG ZBoWiD w lipcu 1968 r. Prezes Rady Ministrów przyznał jej rentę specjalną w wysokości 1.300 złotych.

W dniu 22 lipca 1963 r. otrzymała pozytywną weryfikację Krzyża Srebrnego *Virtuti Militari* na Uchodźstwie (nr. k. 12540), a w dniu 30 października 1964 r. także weryfikację w Kraju dokonaną przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD.

Źródła:

AZG ZKRPiBWP, sygn. T-6016; CAW, ap 761/753 (KraśniewskiEdmund); DW UdsKiOR, Spis VM Londyn, s. 195; Protokół Nr 29 z 30 października 1964 r. Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD, s. 5, poz. 77; Katyń. Księga Cmentarna, s. 702.

Bogusława WOJTUSZKIEWICZ 2v. Kraśniewska z d. Iwanowska (1914)

Urodziła się 5 września 1914 r. w Warszawie jako córka Edmunda i Stefanii z

Przed wojną z uwagi na trudne warunki rodzinne przerwała naukę i podjęła pracę. W 1935 r. wyszła za mąż za inżyniera Jacentego Bohdana Wojtuszkiewicza, który pracował w Okręgowej Dyrekcji PKP. Jako podporucznik rezerwy – oficer techniczny lotnictwa zmobilizowany w sierpniu 1939 r. do Bazy Lotniczej nr 1 dostał się do niewoli sowieckiej i został zamordowany w Katyniu.

Od 1940 r. pod ps. Aurelia, Rela należała do ZWZ. Początkowo była kolporterką, a w latach 1941-1944 pełniła funkcję łączniczki szefa komórki lotniczej Obszaru Warszawskiego AK, którym był ppłk Antoni Klimas, ps. Perć, a od 1943 r. mjr Michał Tajchman, ps. Mikita. Przewoziła dokumenty, m. in. materiały dotyczące aktualnej obsady lotnisk niemieckich i stanowisk artylerii pplot., oraz broń, amunicję i sprzęt wojskowy wydobywane ze skrytek, zakupione lub zdobyte. W jej mieszkaniu mieścił się podręczny magazyn broni. Służyło ono także jako punkt spotkań. Opiekowała się skoczkami spadochronowymi i ludźmi poszukiwanymi przez gestapo.

Została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych, a następnie Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari oraz mianowana na stopień podporucznika. Odznaczenia te oraz nominacja zostały pozytywnie zweryfikowane po wojnie przez Komisję Likwidacyjną b. Armii Krajowej Obszar Centralny.

W Powstaniu Warszawskim brała udział jako sanitariuszka Powstańczego Szpitala Ujazdowskiego przy ul. Chełmskiej 19/21. W czasie bombardowania została ranna i przysypana gruzem. W dniu 16 września 1944 r., po zdobyciu szpitala przez Niemców trafiła do niewoli. Udało jej się uciec z transportu do Niemiec.

Wróciła do pracy konspiracyjnej w Wydziale Lotnictwa KG AK. Ujawniła się we wrześniu 1945 r. przed Komisją Likwidacyjną b. Armii Krajowej Obszar Centralny. Po

wojnie mieszkała w Warszawie i pracowała jako urzędniczka w „Społem”, a następnie u „Hartwiga”.

W 1949 r. została aresztowana. Wyszła z więzienia po trzech latach z bardzo zniszczonym zdrowiem. Przez kilka lat pracowała zawodowo, a w 1956 r. została uznana za inwalidkę II grupy. Wielokrotnie przebywała w szpitalach i sanatoriach.

W 1955 r. ponownie wyszła za mąż za Edmunda Kraśniewskiego, oficera zawodowego LWP.

Była członkinią ZBoWiD. W wyniku starań ZG ZBoWiD w lipcu 1968 r. Prezes Rady Ministrów przyznał jej rentę specjalną w wysokości 1.300 złotych.

W dniu 22 lipca 1963 r. otrzymała pozytywną weryfikację Krzyża Srebrnego Virtuti Militari na Uchodźstwie (nr. k. 12540), a w dniu 30 października 1964 r. także weryfikację w Kraju dokonaną przez Główną Komisję ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD.

Źródła:

AZG ZKRPIBWP, syg. T-6016

DW UdsKiOR, Spis VM Londyn, s. 195; Protokół Nr 29 z 30 października 1964 r. Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń przy ZG ZBoWiD, s. 5, poz. 77.

Katyń. Księga Cmentarna, s. 702.

zob. – Otwinowska, Zawołać po imieniu! – jej uwięzienie !

22 III
D.W.
Biogram oprac. przez F2: D.W. do III
komu. "Stowiska UM kobiet"
Kam. D.W. II 2002 7/15

WOJTUSZKIEWICZ Bogusława II v. **KRAŚNIEWSKA** z d. **IWANOWSKA** (ur. 1914), od 1940 jako „Aurelia”, „Rela” kolporterka, następnie łączniczka szefa komórki lotniczej Obszaru Warszawskiego AK, w Powstaniu sanitariuszka Powstańczego Szpitala Ujazdowskiego, ranna, zbiegła z niewoli, po wojnie urzędniczka, w l. 1949-1952 więźniarka UB, inwalidka

Bogusława Iwanowska urodziła się 5 IX 1914 w Warszawie w rodzinie Edmunda i Stefanii Iwanowskich. Z powodu trudnych warunków rodzinnych przerwała naukę i podjęła pracę zarobkową. W 1935 wyszła za mąż za inżyniera Jacentego Wojtuszkiewicza.

Służbę w ZWZ rozpoczęła w 1940 pełniąc jako „Aurelia”, „Rela” funkcję kolporterki, następnie od 1941 łączniczki szefa komórki lotniczej Obszaru Warszawskiego AK, ppłk Antoniego Klimasa, ps. „Perć”, a od 1943 r. mjr Michała Tajchman, ps. „Mikita”. Przewoziła dokumenty, m. in. materiały dotyczące aktualnej obsady lotnisk niemieckich i stanowisk artylerii pplot., oraz broń, amunicję i sprzęt wojskowy wydobywane ze skrytek, zakupione lub zdobyte. W jej mieszkaniu mieścił się podręczny magazyn broni, służyło ono także jako punkt spotkań. Opiekowała się również skoczками spadochronowymi i ludźmi poszukiwanymi przez gestapo (m.in. cichociemnym płk. Romanem Rutkowskim).

W Powstaniu Warszawskim brała udział jako sanitariuszka Powstańczego Szpitala Ujazdowskiego przy ul. Chełmskiej 19/21. W czasie bombardowania została ranna i przysypana gruzem. W dniu 16 IX 1944, po zdobyciu szpitala przez Niemców trafiła do niewoli. Udało jej się uciec z transportu do Niemiec i wrócić do Warszawy, gdzie kontynuowała pracę w Wydziale Lotnictwa KG AK.

Ppor. Bogusława Wojtuszkiewicz została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Nadanie zostało zweryfikowane przez Kapitułę Lonyńską 22 VII 1963 z nr. Krzyża 12540, a 30 X 1964 GKWO przy ZG ZBoWiD z nr. zaświadczenia DK-1044/W. Była także odznaczona KW oraz Br. KZzM.

Po wojnie mieszkała w Warszawie. We wrześniu 1945 ujawniła się przed Komisją Likwidacyjną b. Armii Krajowej Obszar Centralny. Pracowała jako urzędniczka w „Społem”, a następnie u „Hartwiga”. W 1949 została aresztowana, zwolniona z więzienia po trzech latach z bardzo zniszczonym zdrowiem. Przez kilka lat pracowała zawodowo. W 1955 ponownie wyszła za mąż za Edmunda Kraśniewskiego. W 1956 została uznana za inwalidkę

I/16

II grupy, wielokrotnie przebywała w szpitalach i sanatoriach. Należała do ZBoWiD. W lipcu 1968 w wyniku starań ZG ZBoWiD Prezes Rady Ministrów przyznał jej rentę specjalną w wysokości 1.300 złotych.

Pierwszy mąż Jacenty Wojtuszkiewicz, inżynier, pracownik Okręgowej Dyrekcji PKP w Warszawie, ppor. rez., oficer techniczny lotnictwa, zmobilizowany w sierpniu 1939 do Bazy Lotniczej nr 1, trafił do niewoli sowieckiej, zginął w Katyniu. Drugi mąż Edmund Kraśniewski (ur. 1921), podczas wojny sprzedawca w Siedlcach, a okresowo także gajowy w Białce k. Radzyna Podlaskiego, w 1945 wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej, gdzie przekwalifikował się na oficera polityczno-wychowawczego, do 1953 pracował jako wykładowca polityczno-wychowawczy, a następnie w redakcji „Żołnierza Polskiego”, zwolniony z wojska w 1954 ponownie został powołany do służby czynnej w 1960.

APAK, T. 3706/WSK: AZG ZKR PiBWP, sygn. T-6016; CAW, ap 761/753 (Kraśniewski E.); DW UdsKiOR, Spis VM Londyn, s. 195; Protokół Nr 29 z 30 X 1964 GKWO przy ZG ZBoWiD, s. 5, poz. 77;

Katyn. Księga Cmentarna ..., s. 702; Tochman K., *Słownik Cichociemnych*, t. 2, s. 154; Wesółowski, *Order VM...*, s. 633, 718; *Zawołać...*, t. 1, s.

WORONIECKA Maria zob. PRZYTUŁA (PRZYTUŁA-WORONIECKA) Maria

I/2 Dokumenty dotyczące relatora

- Zaświadczenie rewyfikacyjne, Londyn 1963, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 1

3/21

Londyn, 24. lipca 1963.

1410/63

ZAWIADZENIE WERYFIKACYJNE.

NZ. No endantka (Pporucznik)
Bogusława WOJUSZKIEWICZ.
Pseudonim: "Rela"

Odznaczona została w szeregach Armii Krajowej
przez Dowódcę Armii Krajowej:

1. Za zasługi organizacyjne w okresie konspiracji:
BRONZOWY KRZYŻEM ZAPŁUGI z Mieczami dn. 11. XI. 1942r.
2. Za postawę wobec wroga i odwagę przy pełnieniu służby:
"MUSZKETA" dn. 3. V. 1944r.

Certificate of Posting The undermentioned postal packet has been registered and will be sent by air if possible. (Ordinary postage ... d. if para. ...)

Regn. No. 176	Regn. fee paid	MINIMUM (1s. 6d.)
---------------	----------------	-------------------

Accepting Officer's Initials

S. Wojuszkiewicz
15.7.63

FOR REGULATIONS SEE OVER

służby i odwagę w przy-
wycieczki:
"MUSZKETA" dn. 1. I. 1945r.

Za zgodność
S. Wojuszkiewicz

Wojuszkiewicz
15.7.63
na adres:
Al. J. Guczkowski 46.
Warszawa 22. 144
L. S. 63/63

Wi 20.07.63 V. 14.
Nr 12540
4/10

T. 3706/WSK

AK
W-wa

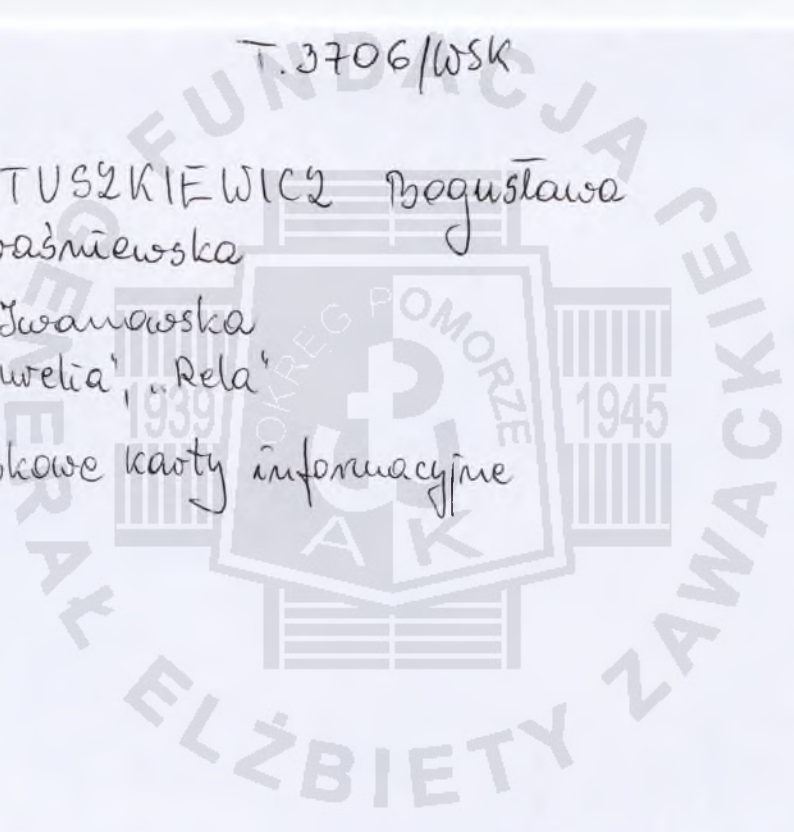
WOJTUSZKIEWICZ Bogusława

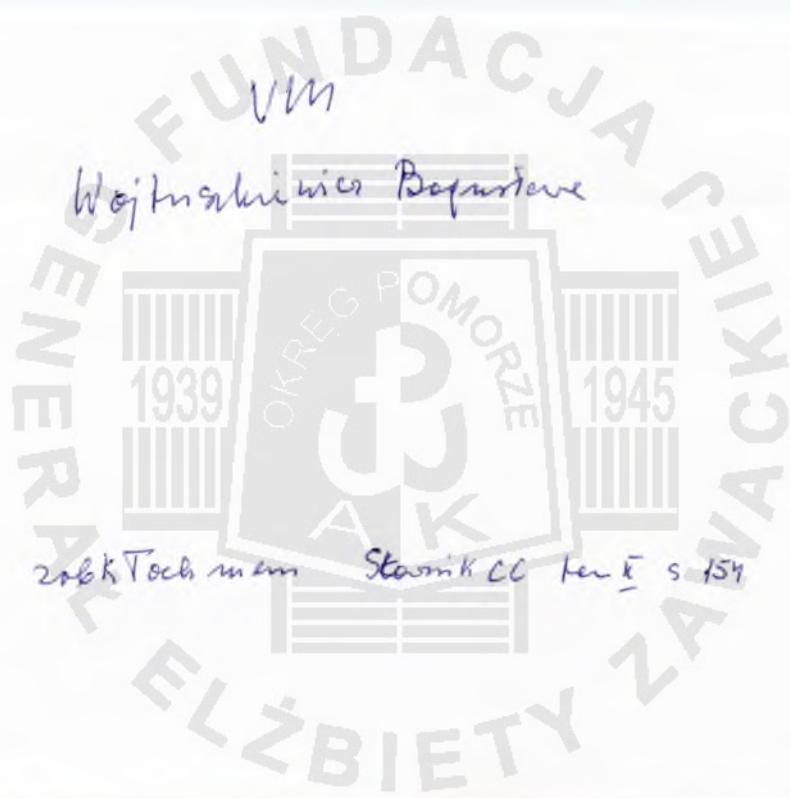
ul. Wrańkiewska

zd. Swanowska

ps. „Aurelia”, „Rela”

V Nawiąskowe karty informacyjne

i

UM

KLEINDIENST - Wojtuszkiewicz

Jrene możesz być opowiadacz

- ur. 1921 r., maturę 1939 r., w Lidzie antyso-
wiecka organizacja 1939-40; potem do
1941 r. ukrywała się w Wilnie. Pome-
gała rodzicom w tajnym nauczaniu.

Zob. Korespondencje E2 - list od J. Janu-
szczak p. 43/2003 z 10 II 03 r.

D.k. II 03.

i

WOJTUSZKI EWICZ Marie
ps. "Rysie"

- antysowiecka organizacja w 1939-40,
więzienie IX 1940 - VII 1941 m., potem
Tęczniczka AK

2ob. Korespondencje E.2. List od
J. Jemulszczak p. 43/2003 z 10^u 2003 m.
D.kv. II 03.

		bez teski - Nr. karty 562 kniha a.
1	Naruzisko	Kojtuskiewicz
2	Imie	Boqustawa e. Edmunda
3	Data w. / rocznik	05. 09. 1914
4	Stopniei wysk. / jedn.	Apport
5	Organizacja	AK
6	Przykitorg. / jedn.	AK Komenda gromada
7	Funkcja	-
8	Nr. Krajca	12540
9	Łrodło	potrzeb i uchochistwo

Wojtkiewicz Szwarc
011 plac. Wypuszczenia w dalszym

17K
011
-

206 Zestawienie K9... 0.410

12395

1. N

Wojtuszkiewicz

2. I., ps.

Augustawa C. Edmunda

1. Rola⁴ Rola

3. ur.

1914, 09.05

Swi 167

4. st.

PPON:

5. Org.

AK

6. przydz.

Kel. G.

0 III Ambs dotn.

7. funkcje

SPP 8. nr

12540

nr karty 562

9. zr.

protok 1 i notodlisty

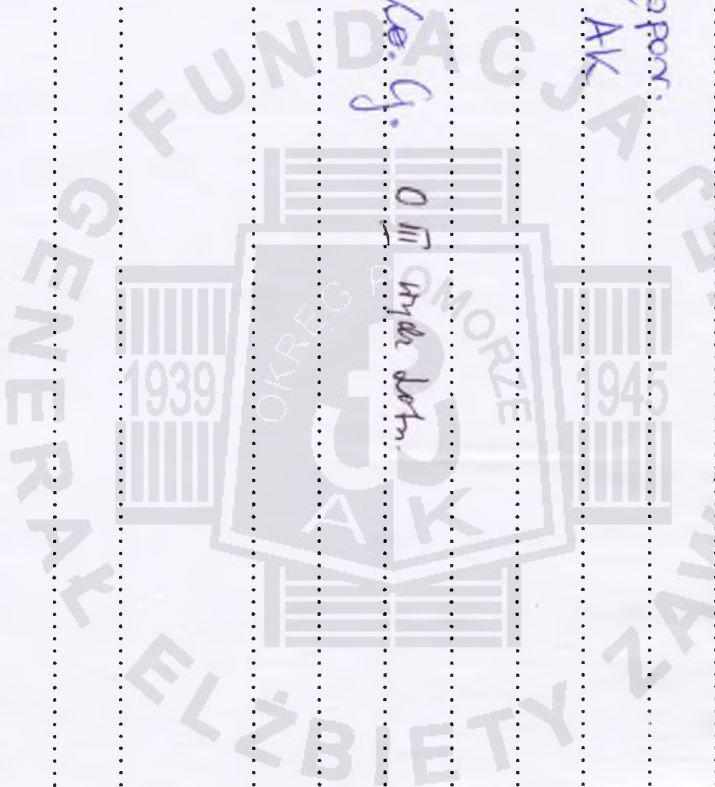
Itwa 5.7.18 i 6.33

Hu/1918/162 DK 1049

aw SPP

Dok 87 Swi

Mx29-30304

1 Nowi, Hejstwiercie Bogustawa, promnik, 12540, AH Komnde 610. ps. Rede, s 633, 718,

2 KW 1978/163 KHK

3 B Polak, Krynin Zwocel, s. 355 ^{11 pro. Peta}, KomGT, A410, 22 7.63

4
5 SPP wer,

6.
7.
8.
9.
10.

11-1988/163

WOJTUSZKI EWICZ Bogusław

